

ДІЛО

Виходять що-дня раніше крім понеділка.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринна 18, II. пов.
Каша почт. ящика 25.778.
Адреса тел. „Діло—Львів“.
Число телефону 261.
Реклама редакція не зберігає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно 270 К.
чвертьрічно 675
піврічно 1350
річно 2700
у Львові (без доставки):
місячно 240 К.
чвертьрічно 600
піврічно 1200
річно 2400

За іншу адресу платити по 50 с.

ЦІНА ВПЛАТИ

Сторінка публіки, довжина 40, в межах 6 с. виходить 100, в разі довжини менше 1 К. Публікація по місяцям і кварталам 100. Відповідно до статуту 100. Оплата вноситься вперед у Львові 10 с. на кредитній 100 с.

Видас: Видавничий Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Львів, 12. Цвітня 1917.

За незалежність України.

Львів, 11. Цвітня 1917.

Зі Стокгольму доносять: Дня 25. і 27. марта відбули ся в Києві великі народні маніфестації під кличем незалежності України. Коло 40 тисяч людей, в тім численні українські організації, згуртували ся на вулицях. Редактор Романенко виголосив промову: „Тепер — казав Романенко. — настає час, коли український народ може здійснити свої старі мрії, які голубив від століть. Люди, що стоять тепер на чолі Росії, як от Мілюков і князь Трубецькой (? Ред.), зовсім висловлювали ся за самоозначення України. Нині треба зусилити представників уряду, щоб сповнити свої давніші приречення. Коли-б уряд ухилив ся від сповнення справедливих жадань українського народу, наш варід мусів би власною силою здобути своє право.“

Український рух добре організований. Пrawdopodobно небагом повстане провізоричний український виконуючий комітет.

Чутки про мир.

Російський робітничий від'їл зносить ся свобідно з заграницею.

„Daily News“ доносить в Петрограді: Провізоричне правительство згодило ся на домаганя робітничого комітету, щоби йому дозволено на свобідні від цензури власніми з заграницею. Домаганя се попер Керенський Крайній партії, загуплені в робітничій комітеті, бажають покінчення війни.

Австро-Угорщина предлаєє мир Італії?

ЛЮГАН (Прив. тел.). Як пише „Avanti“, до Риму прийшли вісті через Швейцарію, що Австро-Угорщина предложила мирні переговори. Ті вісті вдержують ся уперго і викликають велике заінтересованя. Говорять, що предложене містить услівя, в праводу яких можна сподівати ся прийняття предложеня.

Конференція д-ра Адлера з гр. Черніном.

ВІДЕНЬ (Прив. тел.). Д-р Віктор Адлер відбув перед своїм відвідом до Стокгольму догугу нараду з міністром заграничних справ гр. Черніном.

Нерад соціалістів в Стокгольмі.

З Копенгаген доносять до віденських денників, що провідник німецьких соціалістів Шайдеман провів великодні свята в Стокгольмі, а опісля буз Копенгаген, де конферував з датськими соціалістами. Французькі і данські соціалісти зіз жають ся до Стокгольму.

„Вимушене рішенє“

„Frankfurter Zeitung“ доносить з Люгана: Рескрипт цисаря про виборчу реформу с предметом міркованя всієї Італійської преси, яка однак називає його вимушенням і не рішучим зарядженем. Соціалістичний денник „Avanti“ вважає приводом до агаданого рескрипту поклик російських робітників до німецького протестаріату та вислаєє думку, що заповіджена реформа не вдовольить ні соціал-демократичної більшости, ні народу, який має вогсім іннакші потреби і домаганя. „Corriere della Sera“ пише, що цисарське писмо подиктоване журбою за династичні інтереси, яка зродила ся з приводу російської революції; в своїй внутрішній політиці — мовляв — Німеччина мусить йти за своїми неприятелями. „Secolo“ признає вагу цисарського рішеня та називає його уступкою для ліберального напрямку і невдоволяючя стратегічним відворотом. „Tribuna“ заявляє, що Німеччина не може й тепер сподівати ся, щоби антант змінив свої мирні услівя.

Новий ц. і к. міністер війни.

ВІДЕНЬ. (Ткб.) Цисар іменував генерала Штегерштайна фон Штайнштетен спільним міністром війни. (У війні з Італією генерал Штегерштайн вів корпус в армії над Сочемо і удержав свої становища в багатьох битвах. Новий міністер війни вваже в своїй особі вмазначне знаня теоретичне і практичне досвідом.)

ВІДЕНЬ (Ткб.) „Wiener Zeitung“ оголошує слідуєє писмо Цисаря: Любий гр. Чернін! Іменую генерала піхоти Штегерштайна фон Штайнштетен, команданта корпусу, міністром війни.

КАРЛО в. р., Чернін в. р. Любий генерале піхоти Штегерштайнер фон Штайнштетен! Іменую Вас моїм міністром війни. Баден, 12. Цвітня 1917. КАРЛО в. р. Чернін в. р.

„Український день“ в Америці.

Телеграма від „Українського Бюро“ в Швайцарії.

Львова, 12. Цвітня 1917.

Президент Зєднєних Держав Вільзон означив день 21. Цвітня с. р. як „український день“, в котрім у цілях Зєднєних Держав мають збирати ся складки на українські жертви війни в Галичині, Буковині і Волині.

Комітет робітників і жовнівів проти реакційної російської преси.

Львова 5. Цвітня 1917.

Комітет представників робітників і жовнівів заповів безпощадну боротьбу проти реакційних часописів. Ось характеристика найбільше поширєних з поміж них:

- 1) „Земщина“ була зложена перед революцією польським ренегатом Глінкою і удержувана тайним фондом давного правительства. Глінка є так само, як головний його співробітник Марков членом Думи і відомим реакціонером. Обох увязнено на приказ провізоричного правительства.
- 2) „Русское Знамя“, редакване славновісним д-ром Дубровінін, організатором жидівських погромів, і виступів проти інтелігентів та російських чужих народів. Се була улюблена часопись бувшого царя Миколи Романова. Підчас війни поширювано її на державний кошт в стрілецьких ровах і шпиталях. Звдяки злощасній пропаганді того денника биконано багато замахів на жите і майно членів чужих народів, а саме в Польщі, галицькій і російській Україні.
- 3) „Гроза“, орган реакційних терористів. Ся часопись оголошувала погрози проти визначних політиків та чорні листи тих публичних діячів, які на погляд чорної сотні заслужували на шибеницю за свої вольнодумні переконаня.
- 4) „Колоколь“, орган св. Синода та петроградського митрополита Пітіріма, приятеля Распутіна. Се видавничтво добуло собі славу своїми безнастанными інтригами проти римо- і греко-католиків особливо проти релігійних сект, поширєних в північній Росії і на Україні. З приводу друкованих там деяких статей в літі 1914 увязнено митрополита гр. Шептицького.

Газети звичайно мають людську вдачу класти натиск на річи, які надають ся до викликаня пріемних ілюзій у читачів. В жовні, коли осередним державам прибув новий могутий неприятель, Злучені Держави, — знаходимо в пресі осередних держав про Росію переважно вісті, які говорять, що в Росії зростає хаос і розклад. Що російська революція визволила суспільні сили, які зроблять усе можливе, щоби зорганізувати в державі лад і скріпити її оборонну силу, про се звичайно не говорять ся. Наслідком сього не тільки широку публику, але й добре поінформовані впливові круги опановує думка, що Росія стоїть перед внутрішнім упадком, який виключає її з воєнних комбінацій як поважного противника. Для прихильників такого погляду мусіли бути несподіванкою виводи Мілюкова про воєнні цілі Росії. Коли взяти під увагу воєнну втому широких кругів російського народу, далі противенство між радикальною лівицею й імперіалістичними воєнними цілями лібералів, то ті виводи російського міністра заграничних справ зовсім не доказують, що становище министерства ослабило ся. Навпаки, Мілюков став злов отагеро на становищі програми антанту й доповнює її ще своїми бажанячи.

Так характеризує положеня в Росії в приводу виводів Мілюкова відомий знавець російських відносин Ганс Форшт в „Berl. Tagbl.“, признаючи, що Мілюков є справді чесним ідеалістом, який уявляє собі, що запанити мир в Європі можна тільки через такий уклад будучої політичної карти Європи, як се він подає в своїх виводах.

Однак для запевненя постійного мира, як собі уявляє його Мілюков треба Росії здобути морські проливи й Царгород. Се, що правда, не підходить під програму „свободи національностей“, тільки під угорське Мілюковим поняття „узурації“, бо ж в Царгороді годі було би переселити загальне гогосованя в користь прилученя до Росії. Що більше, така програма має для Росії свої влі сторони, бо здійснене її значало би незвичайного напруженя сил, а напруженя сил потрібне Росії перше всего для внутрішньої відбудови. Однак, на думку Мілюкова, є се колючість, з двох — менше зло. Коли б морські проливи мали остати виключно в руках слабой Туреччини, то з сям можна би ще помирити ся. Але за слабую Туреччину стоїть би сильна, опанцирена Німеччина, від якої Росії все грозило-би замснене морських проливів. Так нісв би над Росією конфлікт, який все грозило би новою війною. Зневарізоване Дарданелів також не помогло би, бо тоді воєни були би вільні для воєнних кораблів всіх держав, отже Росія для своєї оборони мусіла-би укріпити ціле своє Чорноморське побереже і держати незвичайно сильну Чорноморську флоту. З огляду на все те одиноким рішенем справи виділять ся менше зло: „узурація“ Царгорода Росією, хоч вона не відповідає програмі Мілюкова про „свободу національностей“.

Так представляєт ся російська програма воєнних цілей на основі виводів нового російського міністра заграничних справ. Згаданий німецький автор з приводу цієї програми зауважує: Мілюков, який має стільки почуття для своєї нації, не відмовить зрозуміню також для інших націй. Він зрозуміє, що Німеччина своїми розкошми, яких він хоче знищити, додержити віри до крайньої крайности, що вона стоїть і падає борючися дружию з ними. Коли б світова війна мала бути переведена аж до такої крайности, то се означає неминучу загальну катастрофу величезних розмірів. Російський міністер повинен розважити, чи та катастрофа не впаде на нього важче й важче на його вігчину, ніж на неприятелів.

Найбільшому Громадянському Галицької України! Завдання на поетат ІВАНА ФРАНКА треба виконати на канжочку шваца Красного Союзу Кредитового у Львові ч. 4.000

Царська пара в Будапешті.

ВІДЕНЬ. (Ткб.) Царська пара поїхала ніч рано дворським поїздом до Будапешту.

БУДАПЕШТ. (Ткб.) Царська пара прибула сюди о год. 2 попол і з величавого двірця уїхала до замку. Президент міністрів гр. Стефан Тіса всім в Прешбургу до двірського поїзду, щоби товаришити цсареві в дорозі до Будапешту. В часі їзди прийняв цар гр. Тісу на довгий авдієнції.

Похорон убитого князя пруського.

ПАРИЖ. (Ткб.) „Rein Parisien“ доносить: Похорон кн. Фридриха Карла Прусського відбувся на кладовищі в С. Етїен. Над могилою пів компанія англійської відало почесну салву.

Американська „програма війни“.

ПАРИЖ. (Ткб.) „Rein Parisien“ доносить з Нью Йорку, що правительство З'єднаних Держав виробило ось яку програму війни: Уживати не воєнних кораблів до спільних акцій із союзниками, достати муніції, завдаток трьох мільярдів доларів для союзників, забезпечити запровадження союзників, вправити мільона жовірів в першій році, другого мільона в другій році війни.

Міністерська конференція в апро-візаційних справах.

ВІДЕНЬ. (Ткб.) Дня 12 і 13. с. м. відбулася під проводом міністра заграничних справ гр. Черніна в міністерстві заграничних справ конференція інтересованих сгарбовних міністрів обох держав монархії і Німеччини в апровізаційних справах. Конференція визнала пошуку одностійності що до предмету, над яким раджено і дала деякі певности, що запотребовані монархії і Німеччині до найблизших жнів покрити в цілій своїй запасами, які мають ся до розпорядимости.

Конфіскація австрійських кораблів в Америці.

ЛЮГАНО. (Ткб.) „Rein Parisien“ доносить з Вашингтону: Правительство зарядило конфіскації 14 австрійських пароплавів.

ГОЛГОФТА.

— Се тому — лагідно усміхнувши ся, відповівмо лодець — щоби показати, як дуже її милус. А служебників я сам не хотів, щоби не лякати і так струженої худібки та не вводити в сумнів чужим лицем. Думає, що як вона догляне мене, хоролівське дитя, у хвалі моєї непорочної молодости, як я в довгій труді день і ніч кризів гори і доли за нею гляджу, що вона з радінням каятсь приблизить мені до ніг. Але її нема... Но, як-би вона попала навіть у стадо вовків, я за нею кину ся, і тисяч раз — не один — жите за неї положу.

Незнакомий заслонив лице і знов на взрид заплакав. Мисалех не міг слухати сього, так стрівожила ся його душа, тому розпрощав ся з чужинцем, бажаючи йому:

— Дай се Бог, щоб ти згубу свою скоро найшов і у радости господню-отцю її приніс!

Добрий кусень дороги відійшов вже Мисалех, але добго ще чув оклики молодця, шукаючого утрати. Невагом попав на стежку, що просікала лісове нутро, та кризів світлий пролім між кедрами доглянув яхонтові тераси Єрусалимського храму.

Минули літа: Мисалех знов вчинив Господу обіт і вибрав ся у друге в Юдео. Було під сабит і він бажав ще перед сумерком стати під кришею господи знакового собі хуторянина. Ще її буря що надтягала, гнала його вперед. Його маятїю і догву бороду вітер шарпав і розвивав. Весь день тривала спека і червоне каміне по дорогах розварило ся і пащило, то вітер злизував сю червону жару і ніс в простори аж на межі сивого синява, що стояла дивно низько над світом, як бальдахим, котрого стовпи хитають ся і грозять заваленням.

Мисалех біг на осліп, придержуючи рубець одежі над очима, в які сипали ся зерна піску.

Вибух у французькім арсеналі.

ПАРИЖ. (Ткб.) Агенція Агаса доносить з Terbes: В арсеналі наступив вибух. Шкода в матеріялах є значна. Двох робітників убитих, а 19 ранених.

Вислід війни підводними човнами в місяці марті.

БЕРЛІН. (Ткб.) Бюро Вольфа доносить: Після наспівших вістий затоплено дальших 6100 реєстрових тон бруто неприятельських і неутральних торговельних кораблів. Тим самим вислід місяця марта представляєть ся як 435 торговельних кораблів о загальнім обемі 861.000 реєстр. тон бруто. Остаточний вислід з марта буде відомий що йно в останніх днях с. м. і буде дещо вищий. Супроти фантастичних тверджень неприятельської і неутральної преси про втрати підводних човнів, стверджує шеф адмиральського штабу маринарки, що протягом перших місяців замкнення моря втрачено 6 підводних суден.

Найновіші вісти з Росії.

Пос. Чехейдзе про умови мирових переговорів.

ПЕТРОГРАД. (Пет. Аг.) Дня 11. с. м. отворено в Таврійській палаті конгрес представників окружних рад делегатів робітників і жовірів. Пос Чехейдзе виголосив промову, в якій між нашим сказав таке: Надійшла хвиля, в якій наші народи мусять розв'язати питання війни і мира. Можемо сказати, що прилучаємо ся до всіх тих, котрі обстають при тім, щоби всі правительства безпроводочно заявили, що ре-зигнують в усяких добичий і що треба приступити до перенні договори. Мусьмо ділати в тім дусі, бо наша діяльність має довести до закінчення війни.

Російські граничні власти не пускають у Росію данського соціально-демонратичного посла.

КОПЕНГАГЕН. (Ткб.) Після донесень одного з дневників данський соціально-демократичний посол Боргбюрг, котрий перед кількома днями відїхав до Петрограду находить ся ще в Гапаранді. Російські граничні власти не дозволяли йому перейти через границю, хоча його наш порт був виставлений тутешнім російським правительством. Привукають, що російські граничні власти поступають після порученя з Петрограду. Між управою соціально-демократичної партії данської і російської від-

несені схвилюванім повітрям, коли вітер приніс до нього з-нагла проймаючий шум, як-би влив тисяч голосів, роздираючих ухо окликів та зойку, то він ставив як вкопаний на місці і глянув у верх:

Голгофта стояла саме в передзаходовому сонці, чорного тіною заметіл видовжена в безконечне марево, доторкаюче шпильом небосклону. По стежках, що десятком перстенів оперізували узгір'я, двигала ся чорна людська біготня серед оглушучого крику римських центуріонів, що завивали до порядку, самі поблідлі дико, розтрянні від жаху під лискунами сталевими нагрудниками і шеломами навислими грізно на обличчя. Три хрести виділи на вершку гори: кругом середшого стояли жінки, робітники, римський сотник і дехто з фарисей. Поміж людські ноги пересмикували ся собаки з навислою на кровожадні очі шерстю. Дівравині собі місце обросле м'яко чабриком, жовіри, перед якими лежала біла „таліта“ з голубим рублем, як її несать рабини, грали в кістяні астрагали, хрипло переключуючи ся від понурої нетерплячки.

Мисалех перебрав ся з трудом через юрбу і тут побачив, що чудовий молодець, якого перед роками стріву у лісі, висить прибитий на хресті, але так споневіряний і окрівалений, що тільки по божеській лагідности обличчя і духовій чистоті мертв пізнав його. Не тямлючи себе від грази і гора, Мисалех підніс на хрест очі і поспитав мученика:

— Невже ти є той сам, котрого ся стріву колись близько Єрусалима?

Із гори дав се чути голос:

— Приятелю, я сьм.

— О нещасний! — заплакав Мисалех — як се ти попав на те страшне дерево? Хто тіло твоє пречисте здер і одлюганив?

Ісус склонив голову і сказав скорбно в нів годоса:

була ся в тій справі зміна телеграмів, доси без успіху.

Комітет делегатів соціалстичної партії не знає нічого про конгрес німецьких і російських соціалістів.

ПЕТРОГРАД. (Пет. аг.) З нагоди донесення дневників в Копенгагені, що російські і німецькі соціалісти мають відбути конгрес в Гапаранді, управлюючий комітет ради делегатів робітників і жовірів, який обіймає делегатів усіх соціалстичних партій уповажив петроградську телеграфічну агенцію до ствердження, що виконавчий комітет ради, як також управлюючі органи соціалстичної партії не мають зосім відомости, що має відбути ся подібний конгрес і що соціалстичні партії мають вислати на сей конгрес делегатів.

Проти обмежень часу праці в фабриках.

ПЕТРОГРАД. (Ткб.) Рада делегатів флоту Балтійського моря вислала до ради делегатів робітників і жовірів заяву, в якій ганьбить робітників, що домагають ся 8 годинного дня праці і жадає, щоби в усіх заведенях і фабриках працювано з напруженем усіх сил.

ПЕТРОГРАД. (Пет. Аг.) В фабриці шорочу в Охті відбуваєть ся повний рух далі, бо робітники уважають всяку дискусію над обмеженем праці злочиним.

Майно царя Миколая.

КОПЕНГАГЕН. (Ткб.) Після донесення з Петрограду, рішено, щоби всякі домени, фабрики і колальні, які належать до царя, перейшли на власність держави. Що до приватного маєтку царя, не видано ще заряжень. Капітал, який належить до царя, не має бути сконфіскований. В ціли покрити видатків на удержаня царської родини має бути випрацьована свіжа цивільна ліста.

Трудности з паживою в Петрограді.

ГАПАРАНДА. (Ткб.) Після донесень російських дневників в Петрограді збільшують ся трудности з паживою.

НОВИНКИ.

Львів, 13 квітня 1917.

— Вістка від бывшего посла Гринька Тершаніца. Голова Народного Комітету посол з Р Кость Левинський одержав сім диним від бывшего соймового посла з рудеського цювоті в.

— Се моя овечка учинила.

А Мисалех лозмлючи руки відтроси, глядів на тіло Розп'ятого і говорив:

— Се не овечі, а вовчі зуби на тобі! Се пазурі скажених собак, одичалих медведів і кровопийних вірлів!

Лагідно запевнив його Ісус у друге:

— Приятелю, се моя овечка учинила. Вони з вовками, собаками, медведями та вірлами збраталися, у пропасті мене заманила, ногами мене потоптала і одлюганила, і ось я вертаю до моего отця без неї, сотної і наймилійшої. Чую, голод мій опускає мене, сили гаснуть, але всі рани мої кличуть ще:

— О миле стадо Отця моего, глянь в якій гіркости ізага тебе жита доконую! Верни до мене люба овечко! Ніякої кривди тобі не учиню, на рамена положу і у двір небесний з радисто понесу! Глянь як ради твоїх провни капля за каплею віткає жита із мойого, копієм прошитою серця!

В тій хвилі небо розділило ся на двос, немов не годно було далі слухати слів Христа, роздерло свою шату по полам в порив розпучи. Сліпуча ясність мов від тисяча промінів залила світ і Мисалех упав обличчям на землю. Коли далеко згодом встав, гора ганьби була пуста, лиш хрест, на яким вїсв Назаресць, обвилі раменами як площом три святі Марії.

На небі видискував ся уже вузкий серп місяця, такий блідий, як лице Праведного. Над Єрусалимом стояло морепилу, мов після землетрясеня — серед него, на висотах, як маяк у мглі, червоно блимали світільники у палаці Понтія.

Із старих книг перекладав

Назра Гриневичева.

3 життя провінції.

З Яворіщини.

В'ябудова економічної і просвітної відбудови життя. — Евакуація. — Весняні засідки. — Візитація гімназій і потреби заснованих бурж. — Жінки учительські посади. — Написи на вел. стаціях. — Пожежі.

Ще минулого року відбула ся в нас нарада в справі економічної і просвітної відбудови повіту. І дійсно всі товариства увійшли в життя та як на час ішли досить гарно розвивають ся. Високі ставили лише яворіська „Філія Просвіти“, яка не може якось віджити. Головний виділ „Просвіти“ повинні зайняти сею справою та спонукати членів старого виділу, щоби відновили сю інституцію.

В нашій повіті з поверх 1600 евакуованих, здебільше в Зборищини та Золочівщини, які призначені головні в селах і на грунтях полишених збалажуваними селянами, що в відвертом Можкалі вийшли до Росії. Більша частина евакуованих виходить ся в Новім Яворі, Штулі і Старихах — відтак в Нагачеві, Віжомлі і Чернильці. Мають вони де мешкати і держать при собі худобу і коні. В цілі опіки над ними завзяв ся укр. повітовий комітет і громадські комітети, як також комітет з рамени к. к. старства, в склад якого входять: представник повітової організації і „Сільського Господаря“ та представники місцевих громадських комітетів. Недавно розділено поміж евакуованих одежу і обу.

Віднесені санітарні між ними розмірно добрі — і взагалі розмірно не найгірше їм живеть ся. Вказаве було-би тільки, щоби вони вложили у себе читальні, та щоби їх діти ходили більше до школи, чим повинні зайняти місцеві комітети.

З причини недостачі збіжжя і робучих сил дуже тяжко буде в Яворіщині засіяти і обробити грунти, хіба що військові і адміністративні власті придуть людям з більшою помічю. В нашій повіті вадять ся дуже бруква і наші інтелігенти одинні повинні поучити господарів, щоби у великій кількості її управляли.

Недавно відбула ся візитація української гімназії, яку переліс інспектор Майхрович. Вказаве було б заснувати в Яворі гімназіяльну бурж, щоби сям способом згорнути до приватної української гімназії більше число учеників. Виправді час тяжкий, однак при добрій волі можна-би і в тім напрямі щось зробити.

По селах є вільних много учительських посад, і тому дивно, чому компетентні власті сих посад не об'являють та кваліфікованим силам дають відповідь, що нема місця.

При віднові знищених залізничних стацій на шляху Львів Яворі поміщено на сих стаціях виключно польські наліси. Се провокація українського населення. Компетентні власті повинні за се потягнути винуватців до строгої відповідальности, бо вже злиба давно минуло, коли ми боролись за наліси.

Недавно вибухли в кількох місцях в Яворі раз по разови пожежі та згоріло кільканих господарських будинків, які здебільше не були обезпачені. Сильний вітер і недостача води були великою перепорою в рятунку.

Є надія, що з надходячою весною деякі наші інтелігенти возьмуть ся вже раз до інтенсивної праці, пойдуть поміж людей на село до читальні „Просвіти“, до кружка „Сільського Господаря“ та в сей спосіб прислужать ся народній справі.

Податкові піліри для Львова.

Поввилось ось вже оповіщене в справі піліг в податку домово-чиншовім і 5% від на 1015/1916 і за IV. чвертьрік 1914 для м. Львова, та в справі предкладана фасія чиншових на на літа 1917/1918.

I. Інтересовані круги властителей реалістичній підносили кілька разів, щоби чинші найму у Львові в літах 1915/1916 в порівняно до чиншів в літ 1911/1912 обнижались взагалі в дуже значній мірі.

Хоча після облязуючих приписів про податок домовий то обнижене чиншів найму буде вже і так повсім узгляднене при вимірі податку домово-чиншового на податкові літа 1917/1918, мимо сега з огляду на особливий носини м. Львова, а іменню на неколикі економічні наслідки спричинені майже 10 місячною несприятельською інвазією, — дозволено міністерство скарбу рескриптом з дня 27. лютого 1917 ч. 93281/16, інтимованим рескриптом краєвої дирекції скарбу з дня 14. марта 1917 ч. 16775, щоби узгляднено ще раз та знов обнижене чиншів найму і чиншової вартости і то вже при вимірі податку домово-чиншового на податкові літа 1915/1916.

Міністерство скарбу дозволило іменню, щоби незалежно від постанов царського розпорядку з дня 19. грудня 1915 В. з. д. ч. 387 прийнято умовлені чинші найму, зглядно чиншової вартости, а чиншових літ 1915 і 1916 за підставу виміру податку домово-чиншового і 5% його податку не лише на літа 1917/1918, але також на літа 1915/1916.

В цілі отже переведення, зглядно спростовання виміру податку на літа 1915—1916 та узглядненя вже при вимірі на підставі розпорядку міністерства скарбу з дня 30. листопада 1915 В. з. д. ч. 358 лясних зменшень чиншів, зглядно чиншової вартости з причини порожности (неуживаня) мешкання і льокалі, вальше з причини нестаткестности і ареченя та не заплаченя чиншу, треба — в разі коли сторона наміряє користати в того дозволеня міністерства скарбу — долучити до фасії на літа 1917/1918 залучник, в котрім особно при кождім доданюкці мешканню узглядно льокалі має бути подане: а) дійсно побраний в кождім чвертьріччю чиншових літ 1915 і 1916 чинш найму брутто, а при мешканню зглядно льокалі заявлятим властителем відповідна до вимоги найму в тих літах чиншова вартість і б) різниця між збіжжаним в чиншовій фасії на літа 1917/1918 умовленими чиншима найму і чиншима після тієї прилоги фактично побраними.

Кождий убуток чиншу належить узасадити і удокументувати подаючи (в відносній рубриці прилоги) причини узасаднюючі вказати, зглядно несприятельське податку. Такими причинами можуть бути: порожности, нестаткестність та ареченя і несплаченя чиншу під умовами поданими вальше в поученю, уміщенім на повищій залучнику.

Що до тих податників, котрі не скористають з сього звільненя, будуть при вимірі податку чиншового на літа 1915/1916 примінені доси облязуючі приписи, а іменню постанови Ш. розпорядку з 19. грудня 1915 В. з. д. ч. 187, після котрих за підставу виміру за ті літа приймуть ся чинші найму з чиншових літ 1911—1912.

Завром розширило міністерство скарбу предкладаний в § 11, уступ. 2 розпорядку міністерства скарбу з дня 30. листопада 1915 В. з. д. ч. 358 провізоричне 50 при. відписане (зглядно приписане податку чиншового 15 при. в половині виміру) аречжене вже для м. Львова від 1. жовтня 1914 до кінця червня 1915 на дельші три місяці, себто до включно 30. вересня 1915, а то з огляду на се, що поворот до Львова також по уставі несприятельської інвазії ще довгий час був значно утруднений.

Наслідком сього розширення відписаня приймуть ся до виміру податку чиншового і 5 при. на літа 1915/1916 за час від 1. січня 1915 до 30. вересня 1915 умовлений чинш, зглядно вартість чиншову лише в половині, зглядно менше як в половині, коли убуток чиншу за повсякцій час буде вносити більше як 50 при. а за час від 1. жовтня 1915 до 31. грудня 1916 умовлені чинші з узглядненям узасадненя убутоків чиншу.

Колі натомість убуток чиншового доходу з часу від 1. січня 1915 до 30. вересня 1915 буде вищий як 50 при. то квота чиншу в загаданій часі побрана а з причини генерального 50 при. онусту на оподаткованя, не буде в жаднім случаю перед кінцем 1917 р. додатково оподаткованя; додаткове оподатковане тих квот наступить в початком 1918 року. Міністерство скарбу уважало однак, щоби на узгляднену просьбу сторін залучено в цілости або в часті тих додаткових вимірів, а в особливо-сти що до осіб, котрі кромі доходу з реалістичній не мають тепер ніякого иншого доходу або лиш відносно малий і котрі поносять тяжкі вилатки на удержаня дому, відстан від довгів і банкові раги.

Так само мають бути додатково оподатковані з початком 1918 року квоти чиншу, котрі властители додатково (се є по зложеню фасії) за літа 1915 і 1916 одержали, о чім є вони облязуючі довести Адміністрації податків в протязі 3 місяців від дня одержаня додаткової заплати чиншу в цілости або в часті. Не є однак конечно ті донесеня вносити перед 1. липня 1917.

Згадане уважжене що до ванеханя додаткового виміру відносить ся також до есенциально заплаченых додатково чиншів за час від 1. січня 1915 до 30. вересня 1915.

Зарядженя сї, зглядно уважженя до ванеханя додаткового припису можуть мати в дельних случаях під тими самими умовами аналогічне примінене і що до виміру побраного чиншу за час від 1. жовтня 1914 до 31. грудня 1914, за час від котрих наступало вже 50 при. ривалитове відписане.

Міністерство скарбу, даючи сї піліги в податку домово-чиншовім, очікує, що тепер податники як найскорше вповнять сї в наслідки.

Грицька Тершаківц, котрий з урядком Перемішля дістав ся до російської неволі, слідує чужу картку: Бузудук 9. 12. (26. 11.) 1916. Високоповажаний Пане Меденасе! З нагоди Рождества Христового і Нового року прошу прийняти з далекої чужини мої ширі желаня і поклін, щоби Всевишній дав Вам кріпкого здоровля до борби за права українського народу. В так аажник історичних хвилях, де вороги старують ся видертти нам наші права, запечатані кровю мучеників — очі галицьких Українців і тут в неволі звернені на Вас провідника тогож народу і Ваших Вп. Товаришів послів. Віра в се, що Ви ніколи не допустили до того, щоби ми стали погноєм для других, додає нам сили зносити неволю! Протестуємо проти вилученя Галичини! Віримо, що жертви принесені нашим народом, не пропадуть марно. Прійміть поклін від полонених Українців пробуваючих в Бузудук. Остаю ся з глубоким поважам Грицька Тершаківца, австр. воєні полонений — контора біженців при стації Бузудук Самарської губернії — Росія.

Українські заложники в Галичині домагають ся свого увільненя „Dziennik Kijowski“ доносить: Перебуваючі в Києві українські заложники з Галичини вручили президентові міністерів меморіал з прошенем про своє увільнене та наведенем подробиць увільненя кожного зокрема. На засіданю виконуючого комітету, яке відбуло ся 22. марта, на внесенє прокуратора судової палати Чебакова про необхідність пішени в справі інтервюваних в Києві військовими властями заложників, рішено порозуміти ся з головним начальником київського військового округу про їх увільнене. Крім того комітет ухвалив віднести як сьєдграфічно до президента міністрів ки. Львова і міністра війни А. Гучкова про внесенє інституції заложників, яка приносити сором Росії.

Підвищенє податку від горілки. В урядовій „Wiener Zeitung“ з 12. п'ятни з р. оголошено царський розпорядок, який піднявше податок від горілки о дельшіх 1 К. 40 сот. від літра на рік державного скарбу. Рівночасно підвищені т. зв. шинковий горілчанний податок. В найблизших днях будуть установлені розпорядком максимальні ціни на рафінований спирт для дрібної продажі, на т. зв. красвий рум і шинкову горілку, що спричинить вже при вилученю висшого податку подешевіти тих товарів в порівняню з теперішньою ціною. Рівночасно подбає правительство, щоби владаний товар не ставлено з обороту, як се бувало вже після заведеня максимальних ціл.

Українські пісні у військової лічниці. Нам пишуть: Вчора, 9. марта с. р., відбув ся в нашій лічниці великодній концерт, на котім між иншим відспівано хором 3 українські пісні, що справили хором Українцям, як також Слavianам инших народностей незвичайну радість. Як поділяли пісні на Німців, про се свідчить велике признає на уст д. ра Цедена, знавця музики. В тім по могли мені (мико великих трудностей) товариші: Пристай Богдан, Петрачек Гаук, Борець, Кракяля, Колодницький, Залеский, Гавришук, за що складно їм тут ширю подяку. — Н. Вишиванюк.

Перегляд вичариненях з військових літ, як нездатних. „Wiener Zeitung“ оголошує міністерський розпорядок, який змінє попередні постанови про тих, яких при переглядах признано нездатними до ніякої військової служби. Досі не були вони облязуючі ставати до нових переглядів. Тепер постановляють ся, що вони будуть покликані до додаткових переглядів. Покликане буде відносити ся до всіх мушан в віці від 18 до 55 року житя. Згаданий розпорядок вже облязую.

Вписк у лясівськім університеті на літній пірік почали ся 12. цвітня і будуть тривати до 26. цвітня включно. В часі від 27. цвітня до 4. мая буде можна вписувати ся за дозволом професорської колєгії того виділу, на який бажав студент вписати ся в пінійше тільки за дозволом академічного сенату.

Ромульська нафта для Австрії. Як доносить „Reuter Lloyd“ під Оршовою зібрано 500 вагонів ромульської нафти, що до якої цілий уряд полагатиме цілову формальности. З тієї кількості призначено 300 вагонів для Відня і більших міст Австрії. Около 80 вагонів відставлено до угорських рафінерій.

Прецес за державну зраду проти директора банку. Перед віденським військовим судом небажко розпочинеть ся розправа проти директора „Zentralbank Bank“ д. ра Грайса, якого облязую на державну зраду.

ГОЛОСІВ:

Вальсидаря Бучовська, дочка Михайла і О. дельна в Литвинівцях Бучовських померла 13. с. м. в 9.ій весні житя. Похорон відбувудеть ся в неділю 15. с. м. о год. 2-ій пополуд. з дому при вул. Оссолинських ч. 11.

док тих вярджень значно зменшений обов'язок заплачення податку.

В цілі виміру податку домово чиншого і 5 процентового на літа 1917—1918 мають всі власники реальностей згідно їх правні заступники предлажити адміністрації податків найцікавіше до 15. мая с. р. включно чиншові фасії разом з топографічним описанем. Властители домів, котрі задумують користати зі згаданих висше (ад І.) пільг мають кромі сего виготовити і долучити до фасії в цілі виміру згідно спростованя податку за літа 1915—1917 прилогу, про яку висше бесіда. Потрібно на фасії про 1917—1918 і згадану прилогу друку належить підняти в адміністрації податків (площа Цаова ч. 1.) в годинх урядових в протокол подавачім на І. поверсі.

В чиншовій фасії на літа 1917—1918 належить візнати по мысли обов'язуючих приписів умовлені чинши найму, згідно чиншові вартости з мешкань і льокалів невиннатих або сточних порожно з чиншових літ 1915 і 1916.

Впрочім спосіб, в який мають бути ззагалі виготовлені чиншові фасії і топографічні описаня домів, подле поученя для властителей домів о споряджуваню чиншових фасій з дня 26. червня 1820 та з постановя закона з 12. люта 1896 В. з д. ч. 120. Поучене поміщене на першій стороні прилоги до фасії містить іквізіцію, в якій спосіб належить прилогу виповнити і улокументувати.

Зазначуєть ся в натиском, що в фасії чиншовій на літа 1917/1918 мусять бути візнані виключно умовлені чинши найму (з мешкань і льокалів занятих властителями або порожно стоячих чиншові вартости) з літ 1915/1916, а не фактично побрані чинши. Ті послідні мають бути віквалі виключно в згаданій прилогі до фасії і будуть олодатковані на літа 1915/1916. На лежить при тім уважати на ріжницю, яка зякодить між (іквізітним або частинним) зреченем чиншу з зниженем чиншу. Іменно в разі зянія умови о найм на нижшій чинш, що дучалося в дуже численних случаях в літах 1915 і 1916, олучене чиншу перед введенем в жите тої нової умови належить уважати яко зреченя вже заваданого чиншу і се має бути віквалене в прилогі до фасії. Натомість умовлений — а не фактично побраний — чинш до часу обов'язуючої сили тої нової умови і чинш умовлений від часу введеня в жите тоїж умови має бути візнаний в фасії за літа 1917/1918.

Чиншові візнаня мають бути ретельні і згідні з фактичним станом, бо в противномь случю стають ся ті фактени, котрі чинш найму з цілих реальностей, або з їх частий в цілости або в части затаноють, або позаноють незараді відносин найму, винними затасна чиншу і підрадають по мысли § 11 піс. патенту о податку домовім з дня 23. лютого 1820 законним грошевим карам.

Так само підлегають відновідним грошевим карам ті чиншівники, котрі потверджують в чиншових фасіях неправдиві візнаня яко згідні з правдою.

Війни оновішають ся, що в слід уповажняя і к. красної Дирекції скарбу в Бєлїї з дня 14. марта 1917 ч. 16775/17 продовжає Адміністрація податків 8 тижневий реченець визначений в оповіщеню н. к. красної Дирекції скарбу в Бєлїї з дня 9. грудня 1916 ч. 104336 що до зголошеня сторонами порожностояня за IV. четвертьк 1914 і до предлаженя (через Магістрат міста Львова) табелї зголошеня до відпису податку домово чиншового за IV. четвертьк 1914 до кінця цвітня 1917 оскільки зменшен чиншу за час від 1. жовтня 1914 до 31. грудня 1914 вносить більше як генеральний 50 проц олучт зредітований розпорядженім Адміністрації податків з дня 15. падолиста 1916 ч. 10559/16

ВІСНОВКИ

Второк, 14. цвітня 1917.
Нїжї греко-кат.: Воскрє Субєта — римо-кат.: Валєрїана.
Зявтра: греко-кат.: Воскрєс. Хр. — римо-кат.: І. Н. во В.

Український Народний Театр Т. ва „Бєлїа“ у Львові під управлюю К. Рубчакової Сала Т. ва ім. Лисєна при вул. Шашєвєнчя ч. 5.

Святосчний репертуар:
В неділю днє 15 с. м. „Маруєя Богуславка“, Історична нар. драма в 5 діях М. Старицького.

Понеділок дня 16 с. м. дві вєсєлїє: По динєвних сїнах о год 3 пополуднї „Ой не ходи Грицю та на вєчернї“, нар. драма зі співаєм і танцям в 5 діях М. Старицького. Вєчєром о год 7 1/2 „Нїгалка Подгавка“, нар. оперєта в 3 діях І. Котляревського.

Віторок дня 17 с. м. „Запорожець за Дунаєм. нар. оперєта в 3 діях Артемєвського.

Білетї раніше набутї можна в „Народній Торговлї“, в день предствалєня при касї від год. 5. п. п. Початок о год. 7. вєчєром. 2—2

І Пєвєр Жєлєзїцїна! Фїлія „Сільського Господаря“ в Жовкві запрошує отсїм Всє. Духоуєнство, Учитєльство і свідомих сєлєн (по можностї відпоручїнків з кожного сєла) на нараду в справї відбудови повігу на день 1. мая 1917. о год. 1. по пол. в „Народнім Домі“ в Жовкві. о. Марїнович, голова.

І Яка інтєлігентна родїна на правїнциї згоди лась би вєзїти на вєсну і літо анос добре вихованих дітїй (12 і 6 літ), разом або нарїано, на удєржанє і під матерїнську опїку, за добру заплату, зволїть подати умови під адресою: проф. д. р. С. Томашівський, Львів, вул. Чарнєцького 26. 2—3

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
в дня 13. цвітня 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ І НА БАЛКАНІ.
Нїчого важного.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.
Артилерїйська боротьба на височїні Красу і в долині Вілїах зяедно оживлена серед добрих обсерваційних умов.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Гєвєр.

З НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 13. цвітня 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група війська баварського наступника престолє Рупрєхта: На північїм крилї подя битий під Арра протїнаступом вірївано початковий успїх сильних англ. наступів на Ангр і Жїваншї. На просторї від дороги Арра до Гаврєль аж по ріку Сєвєр відєрєтє ворожі дївїзїї, котрі дачи наступали і зяедно їм великі втрати. На півд. схід від Арра не вдало ся кілька наступів також ворожїї віїнотї. Над дорогами з Перон до Комбрє і Ле Котле радї бої коло Гувєкур і Аржікур. Огонь на С. Кєнтєн далї трївав також учора. Приготовив вїн франц. наступи, котрі распочали ся вїні рєно по обох берєгах Сожїи. Вони не вдали ся.

Група війск нїмецького наступника престолє: Зяедно боротьба артилерїї вздовж Етєн і в зах. Шампанїї далї трїває зі змінчивою силою. На кількох мїсцях відєрєтє ворожі звїдїї в дїдлї і пїймано 100 Французів.

Група війск кн. Альбрєхта вїртембєрського: Положенє незмінєне.

СХІДНИЙ І МАКЕДОНСЬКИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.
Не було важнїших подїй.
На заходї вороги втратили 13 на Сходї 2 дітєки.

Першїй кватїрмайєстер ген. Аудандорє.

Оголошення.

Для обїєкту послуги мїжсторєнє в ширшїй теперї воїни і. м. і може провідати Фїлія „Сільського Господаря“ і „Прєсїтє“, сїлєку тєрєвєльну, абуту лудобє, яєсу, країнєво і пїсарєу громадську, та бїльшу госпєдарєку. Бє сплєкуючїєй і повігу сєктанського Ієан Фєлчук в Угєльнї п. Сєтодєля коло Стрєн. 246 1—3

Інїциєв-будівничий може дїстати добре заплату послєду у Львові зголошеня в олучєнє короткого сирїєсїє ішт вїтєє прїймає Адміністрація Дїєл від Б. Д. 247 1—6

БЮРО АРХІТЕКТОНІЧНЕ
ВАСИЛЯ НАГІРНОГО
у Львові, Ринок 36.

виготовляє плєни на цєркинї і доми мешкальнї, як також оїжїє вєсїєнних шкїд на будівлєях. 116 9—7

Голоду і дорожнї не буде, кождїй купїє сїєлїї обїєктує яєвїєнє вєсїєнє Вєї сїєлїї
наєїєня поручає І. БОРИС
ПЕРЕМИСЛЬ. 202 8—10

ЗВИЧАЙНІ
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ЧЛЕНІВ
Видавничої Спїлки „ДІЛО“
реєстрованого стоваришеня з обмеж. поручою
у Львові

відбудуть ся дня 24. цвітня 1917 о год. 5. по вєсудєнє в редакційнїм льокалї „Дїла“ у Львові, Ринок ч. 10. п. к. в отсїєм порядком дїєнєм:

- 1. Вілєчєнє протоколє з вєспєрєдних Загальнїх Зборїє.
2. Зяїт Управлїючої Радї в дїєльностї і рахункїє за рєкє 1913, 1914, 1915 і 1916.
3. Зяїт контрольної Комїсії в рєалїєї кнїг і рахункїє.
4. Затвердженє рієчного зяїту, рієчних рахункїє і бїльшєу за рєкє 1913, 1914, 1915 і 1916.
5. Вибір Голозїє і Заступнїєго Голозїє.
6. Вибір члєнєв І. заступнїєго члєнєв Управлїючої Радї.
7. Вибір Контрольної Комїсії з трїох члєнєв і єднєго заступнїєго.
8. Висєсєнї і Інтєрпрєтєцїї.

Колї би на Загальнїх Зборєх не вдало ся прїйємє статутно члєно члєнєв, відбудуть ся тогє сєгождє днє і в тім самїєм льокалї в годинє півнїєше, сєбєго в годинї 6. вєчєрєм, в тім самїєм порядком другї Загальнї Зборї, котрі будуть важнї бєз оглєду на члєно прїєсутнїєх члєнєв.

Рїєні зяїтє, рахункїє і бїльшє в зяїєнєїє в зяїєнїєм льокалї стоваришеня у Львові, Ринок ч. 10. — до прєдєвдєя Ва. Чєнєв.

У Львові, дня 3. цвітня 1917.
Видавничє Спїлка „Дїло“,
реєстр. стоваришенє з обмеж. поручою у Львові.
Др. Волод. Бєлїєвський Дамїєн Лопатїєвський
— заступнїєго голозїє. члєн Управлїючої Радї. 2—3

— Конюшина російська —
при зяєвєднєнєх від 100 кг по К 680—.

Цїбуля сїєнка від 1 кг по К 110—, насїєня протїєх яєнїє, трав, пашнїєх рєстїєн і цїєтїєв доставлєє

КРАСВІЙ СОЮЗ
Госпєдарєво-торгєвєльнїєх Спїлок
з централї у Львові, вул. Зїєморєвчя ч. 20.
і зі складїєв: в Перємїшлї, вул. Кєсєцюшкї ч. 5.
і Стрїє, Ринок ч. 6. 1—2

Земельний
БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

Сїєлка акційна у Львові
Підвалє ч. 7.
— Контє почтєвої шкіднїєї ч. 116.884. —
Ширєєє контє в Австрє-угорськїєх Банку.

Акційнїєй капїтал К 1,300,000
Рєзєрвїє Банку К 300,000
Прїйємає вклєдкїє на бїжучїєй рєзєрвєк від К 10— на 4 проц.
Удїлєє гїпотєчнїє і вєксєлїє вєлїєчнїє.
Вїєплєчєє купонїє від заєствєнєє дїєстїє.
Вїємїєнов по користнїєм курсїє рєсїєвськїє рублиє і нїмєцькїє маркїє.
Пєвнїєсть льокалїє запоручуєтє акційнїєй капїтал Банку і рєзєрвєк.
На жаданє вїєслєє послєднєє зложєнє (чєкїє) Почтєвої Шкіднїєї. 728 20

Одинока українська

Тєє, вєзїємнїєх обєзпєчєнь на жїтє і вєкєтїє. 15—1

„КАРПАТІЯ“

Почєснїєй прєзїдєнт Йогє Екєспїєлєсїєїє жїтєво-полїт. граф Шєпшїєвський.

Говарїєство оперєтє на зяїєвєднєствїє, а чєрєз нє вїєсїєн прїєдлєгаєтє самїєм члєнєм.

Ручнїєтє ажє по трєх лїтєх неоспорнїєсть і вєзїєвєднєствїє обєзпєчєнє.

Прїйємає по трєх лїтєх прєво вїєкупу, а тєжєє ажє по трєх лїтєх удїєлєє позїєчкїє на рєзєрвїє відсоткїє.
У вєїєх справєх звєртєтїє ся на адресу:
Львів. — вулїєця Рєвоєкїє ч. 18.
Годинїє урядовїє: від 8 до 2.